

कर्मणि ल्युट् ।) दधिमय्यनदण्डः । तत्पर्यायः । वैशाखः २ दधिचारः ३ तक्राटः ४ । इति हारावली ॥ हस्तधर्मो स्त्री ॥

करधर्मः, [न] पुं, (कराभ्यां करयोर्वा धर्मः धर्मश्च अस्ति अस्यास्मिन् वा । करधर्म + इनिः ।) मन्थानदण्डः । इति शब्दमाला ॥

करङ्गः, पुं, (कस्य रङ्ग इव ।) मस्तकम् । (कीर्यते जलमच इति करः । क + अच् । जलहोनः अङ्गो गर्भो यस्य शकगन्धादित्यात् अलोपे साधुः ।) अश्वस्यनारिकेलफलास्थि । इति मेदिनी । नारिकेलर खोल इति भाषा । शरीरास्थि । इति हेमचन्द्रः ॥ इत्युभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (पात्रविशेषः । यथा, “ताम्बूलकरङ्गवाहिनी” इति कादम्बरी ॥)

करङ्गशालिः, पुं, (करङ्ग इति नाम्ना शालते शोभते इति । करङ्ग + शाल + इन् ।) करङ्गनामैतुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

करच्छदः, पुं, (करवत् व्यावरणकारी कदो यस्य ।) श्राखोटच्छदः । श्रेयोडा इति भाषा । इति भावप्रकाशः । (अस्य गुणादिकं श्राखोटशब्दे द्रष्टव्यम् ॥)

करच्छदा, स्त्री, (कर इव किरण इव लोहितवर्णः कदः पुष्पं यस्याः । कर इव व्यावरकच्छदो वा यस्याः ।) सिन्दूरपुष्पीच्छदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

करजं, स्त्री, (करे जायते इति । कर + जन् + ड ।) व्याघ्रनखवदस्याहतेस्तथात्वम् ।) व्याघ्रनखनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरः ॥ २।४।११६ ॥ (नवमीशब्देऽस्य गुणा वक्तव्याः ॥)

करजः, पुं, (कं सुखं जलं वा रञ्जयतीति । रञ्जः कर्मण्यण् ।) करञ्जवृक्षः । (“करञ्जकः स्यात् करजः पञ्चसूची फलाश्रनः” । इति शब्दरत्नावली ॥ करे जायते इति । जन + ड ।) नखः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ४।७० । “नखस्योच्छ्रष्टद्विधाश्चिन्दात् करजैस्तृणम्” ॥)

करजाखः, पुं, (करजस्याख्या एव आख्या यस्य ।) नखीनामगन्धद्रव्यम् । इति रत्नमाला ॥

करजोडिः, पुं, हस्तज्योडिवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (किञ्चित् करजोडिरिति वदन्ति ॥)

करङ्गः, पुं, (कं सुखं शिरो जलं वा रञ्जयतीति । क + रञ्ज + णिच् + अच् ।) खनामख्यातवृक्षविशेषः । करमुच्चा इति भाषा । तत्पर्यायभेदौ यथा,—

“करञ्जकः स्यात् करजः पञ्चसूची फलाश्रनः ।

वाङ्गारमञ्जी षड्यश्रो मर्कथाङ्गारवल्ली ।

शृङ्गभेदाखलारो विज्ञेया लोकतस्मिन् ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥ अपि च ।

“चिरविल्लो नक्तमालः करजश्च करञ्जकः ।

सोमवल्काः कलिङ्गस्तु पूतिकः कलिकारकः ॥

प्रकीर्यः पूतिकरजः पट्टिलः सुमना अपि ।

करङ्गभेदाः षड्यश्रो मर्कथाङ्गारवल्ली ॥”

इति जटाधरः ॥ स षड्विधः । तत्र ढरकरङ्ग-

पर्यायः । नक्तमालः २ पूतिकः ३ चिरविल्लकः ४

पूतिकरजः ५ षड्गणकः ६ रोचनः ७ । इति राज-

निर्घण्टः ॥ चिरविल्लः ८ करजः ९ करङ्गकः १० ।

इत्यमरः ॥ २।४।४७ ॥ चिरविल्लः ११ । इति तट्टीका ॥ उदकीर्यः १२ । इति रत्नमाला ॥ * ॥ अस्य

फलगुणाः । कटुत्वम् । उष्णत्वम् । चतुर्ह्रितत्वम् ।

वातनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ वातकफ-

मेहतनः क्षमिकुष्ठनाशित्वम् ॥ * ॥ तत्पत्रगुणाः ।

कफवाताग्निक्षमिप्रोषणाशित्वम् । भेदकत्वम् ।

पाके कटुत्वम् । वीर्योष्णत्वम् । पित्तवर्द्धकत्वम् ।

लघुत्वम् । इति भावप्रकाशः ॥ * ॥ तत्तैलगुणाः ।

अतिस्निग्धत्वम् । वातनाशित्वम् । स्थिरदीप्ति-

दाहत्वम् । नयनामयवातरोगकुष्ठकण्डूविस्फुटिका-

नाशित्वम् । दीप्तालम् । उष्णत्वम् । लेपेन नाना-

विधचर्मरोगनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

किटिमत्वम् । क्षमिनाशित्वम् । रक्तपित्तदोष-

कारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ * ॥ अथ नाटा-

करञ्जपर्यायः । प्रकीर्यः १ पूतिकरजः २ पूतिकः

३ कलिकारकः ४ । इत्यमरः ॥ २।४।४८ ॥ पूती-

करङ्गः ५ सकण्टकः ६ । इति रत्नमाला ॥ * ॥

षड्यश्रः । कांटाकरङ्ग गांठिया करङ्ग इति

भाषा ॥ * ॥ मर्कटी । माकडाकरङ्ग इति भाषा ॥

* ॥ अङ्गारवल्ली । इत्यमरभरतौ विधकरङ्ग

इति भाषा ॥ * ॥ अथ अल्लकरञ्जपर्यायः ॥

करमर्दौ १ वनेच्छा २ करास्तः ३ करमर्दकः ४ ।

इति रत्नमाला ॥ कृष्णपाकफलः ५ अविमः ६

सुषेणः ७ । इत्यमरः ॥ २।४।४९ ॥ अस्य फलगुणाः ।

पिपासानाशित्वम् । रुचिपित्तकारित्वम् । गुरु-

त्वम् । इति राजवल्लभः ॥ राजनिर्घण्टोक्तगुण-

पर्यायौ करमर्दकशब्दे द्रष्टव्यौ ॥

(यथा, महाभारते ३ । २२६ । ३५ ।

“पादपानाद्य या माता करञ्जनिजया हि सा ।

वरदा सा हि सौम्या च नित्यं भूतानुकम्पिनी ।

करञ्जे तां नमस्यन्ति तस्मात् पुल्लार्थिनी नराः” ॥

किरति विद्विपति धार्मिकानिति । कृ विद्विपे +

वाङ्मलकादौणादिकोऽङ्गनप्रत्ययः । धर्मबेधुरि,

त्रि । यथा ऋग्वेदे । १ । ५३ । ८ ।

“त्वं करञ्जमुत पर्य्ये वधी-

स्तेजिष्ठयातिथिगवस्य वर्तनी” ॥)

करञ्जकः, पुं, (करञ्ज + स्वार्थे क् ।) करञ्जवृक्षः ।

इत्यमरः ॥ २।४।४७ ॥ ऋङ्गराजवृक्षः । इति

जटाधरः ॥ (यथा महाभारते १३ । १२८ । ८ ।

“यस्तु संवत्सरं पूर्णं दद्याद्दीपं करञ्जके ।

सुवर्चलामूलहस्तः प्रजास्तस्य विवर्द्धते” ॥)

करञ्जफलकः, पुं, (करञ्जफलमिव फलं यस्य । ततः

स्वार्थे कन् । करञ्जफलमिव कायते इति वा । कै

+ कः ।) कपित्थवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

करटः, पुं, (कं कुत्सितं रटति शब्दं करोतीति । रट

शब्दे + पचाद्यच् ।) काकः । (यथा गङ्गास्तोत्रे ।

“वरमिह गङ्गातीरे सरितः करटः ।” इति ॥

किरति विद्विपति मदवारि इति । कृ + अटन् ।)

हस्तिगण्डः । इत्यमरः ॥ ३ । ३ । ३४ ॥ (यथा

महाभारते ३ । २७७ ऋषीपदीहरणपर्ब-

णि ३८ ।

“कथं हि भिन्नकरटं पद्मिन् वनगोचरम् ।

उपस्थाय महानागं करणं शूकरं स्पृशेत्” ॥)

कुसुम्भवृक्षः । निन्द्यजीवनः । एकादशाहार्द-

श्राद्धम् । दुर्दुष्टदः । नास्तिक इति यावत् ।

(अयं तु क्षत्रियभेदाभिप्रायेणोक्तः ।) तथा च

महाभारते ६ । ६ । ६२ ।

“मालवा वल्लवाश्चैव तथैवापरवर्त्तकाः ।

कुलिन्दाः कालदाश्चैव दण्डकाः करटास्तथा” ॥)

वाद्यविशेषः । इति मेदिनी ॥

करटकः, पुं, (करट + स्वार्थे कन् ।) काकः । इति

शब्दरत्नावली ॥ (पिङ्गलकनामः सिंहस्य मन्त्रि-

पुत्रविशेषः प्रदमालः । यथा हितोपदेशे २।२५ ।

“स च तथाविधः करटकदमनकाभ्यां तन्मन्त्रि-

पुत्राभ्यां प्रदमालाभ्यां दृष्टः” ॥ स्तेयशास्त्रप्रवर्त्तकः

कर्णसितः । यथा कादम्बरीटीका ।

“कर्णसितः करटकः स्तेयशास्त्रप्रवर्त्तकः” ॥)

करटा, स्त्री, (करट + “अजाद्यतष्टाप्” । ४।२।४ ।

इति टाप् ।) दुःखदोह्या गव्यी । इति हेमचन्द्रः ॥

करटी, [न] पुं स्त्री, (करटः मदत्तराशीलगण्डः

प्राशस्त्येन अस्ति अस्य । करट + इनिः ।) हस्ती ।

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, लङ्केश्वरविरचितशिव-

स्तुतौ । ४ ।

“कपर्दिनि कुमुदतीरमण्यखण्डचुडामणौ

कटोतटपटाभवत्करटिचर्मणि ब्रह्मणि ॥)

करटुः, पुं, (क + अटुः ।) पक्षिविशेषः । इति हेम-

चन्द्रः । करकटिया इति भाषा ॥

करणं, स्त्री, (क्रियतेनेन । कृ + करणे + ल्युट् ।)

साधकतमम् । इत्यमरः ॥ ३ । ३ । ५४ ॥ तत्तु

षट्कारकन्तर्गतकारकविशेषः । तस्य लक्षणम् ।

“क्रियायां साध्यायां बह्वर्णं कारणाणां मध्ये कार-

णान्तरव्यवधानाभावे यदस्तु क्रियानिव्यक्तिकारणं

विपक्षितं तस्मिन् करणत्वं प्रकीर्तितम् । तेन

दात्रेण धान्यं जनातीत्यत्र हस्तादेः कारणत्वेऽपि

दात्रस्यैव करणत्वं विवक्षितम् । तथाचोक्तम् ।

“कारणव्यवधानेऽपि क्रिया निव्यक्तिकारणम् ।

यद्वै विवक्षितं तेषु करणत्वं प्रकीर्तितम्” ॥

इति मुग्धबोधटीकायां दुर्गादासः ॥ * ॥ तिथ्यर्द्ध-

परिमितववाद्येकादशसंज्ञककालविशेषः । तेषां

नामानि । ववः १ वालवः २ कौलवः ३ तैतिलः ४

गरः ५ बणिजः ६ विष्टिः ७ शकुनिः ८ चतुष्पदः

९ किन्तुपुः १० नागः ११ । तेषां यथाक्रमेणा-

धिष्ठातृदेवाः । इन्द्रः १ कामजः २ मित्रः ३

अथर्वमा ४ भृगुः ५ अग्निः ६ यमः ७ कलिः ८ रुद्रः ।

९ फणो १० मारुतः ११ । एकैकस्मिन् तिथौ

द्वे द्वे करणे भवतः । तेषां ववादयः सप्त अष्टा-

दश्या शुक्लप्रतिपक्षेर्षादमारभ्य कृष्णपक्षीयचतु-

र्दशीप्रथमार्द्धपर्यन्तं भवन्ति । श्रेष्ठाखलारः कृ-

ष्णचतुर्दशीशेषार्द्धाविधिशुक्लप्रतिपक्ष्यष्टादशपर्यन्तं

नियमेन भवन्ति न्यतो भ्रुवाणि करणानि । पूर्वे

सप्ताभ्रुवाणि । तेषामानयनक्रमो यथा ।

“तिथिर्दिष्टा करोनागशिशुकरणमादिमे ।

परे दक्षे तु सैकं तत्करणं ववपूर्वकम्” ॥

इति ज्योतिषण् ॥ * ॥ क्षेजम् । गार्धम् । इन्द्र-